

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 44.

Σύνδεσμή, άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, εξαμηνιαία
και προπληρωτέα: Πανταχού φράγκ. χρ. 10 ή μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.
τῇ 15/27. Οκτωβρίου 1886.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΑ da Rimini

υπό ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΓΑΝΕΛΗ.

Α'.

„Ν' αποκομίσω ήθελον τούς πόθους τῆς ψυχῆς μου και τὸν ἔλεγχον. Τὴν μνήμην του τὴν προσφιλῇ ἀλλ' ἔνοχον νὰ ἀποσβέσω ἐντελῶς, τὴν ὅψιν του νὰ ἀπαλείψω ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς . . . ἢ ν' ἀποθάνω, πρὶν ἢ ὁ τύραννος ὁ ἀπηνῆς τοῦ Ἑρωτος, τὴν καρδίαν μου ἀποπλανήσῃ ἐντελῶς. Σὲ καταρῶμαι ἀπεικταία ὦρα τῆς γεννήσεως, τῶν γάμων μου στιγμὴ ἀπαίσιος . . . Τῆς δυστυχίας, τῶν ἐλέγχων και τῆς φρίκης μου θπέβης ἢ ἀκένωτος πηγὴ . . . Τῆς συμφορᾶς τὸ ἄχθος τὸ βαρύτατον, τῶν τύψεων, τῆς διχονοίας τὸν πυρσὸν λαμπάδας ἔσχον νυμφικὰς . . . Μισῶ και ἀγαπῶ τούς δύο ἀδελφούς . . . Παράδεισος και Κόλασις τὰ μέγαρά τῶν Μαλατέστα εἶναι δι' ἐμέ. Νὰ φύγω πρέπει και μετὰ σπουδῆς . . . Ἄλλ' οἴμοι! Ἄλυσις καθήκοντος κ' ἐνόχου πάθους γλυκεροῦ τὸν νοῦν μου, τὴν καρδίαν μου καθήλωσεν ἐδῶ. ὦ θάνατε! μοῦ φείδεσαι ἀθώας και ἔνοχον θὰ μὲ πατάξης ἴσως . . . Ἀπαίσιον προαίσθημα τὴν κλαίουσαν κατέκλυσε καρδίαν μου . . . Ἀδύνατον και οἱ δύο ὑπὸ τὴν στέγην τὴν αὐτὴν νὰ μένωμεν. Ἄλλ' εἶναι ἀδελφός του! Νὰ μὴ τὸν βλέπω ήθελον και ὀφειλον' τῆς ὑπολήψεως και τῆς ψυχῆς ἢ ἀπουσίας του θὰ μ' ἦτο σωτηρία . . . Θεέ! τὸν νοῦν μου φώτισον· τούς πόθους τῆς καρδίας μου κατὰστειλον. Εἰς τὴν ψυχὴν βαθύτερον ἐγγάραξον τῶν καθηκόντων μου τῶν ἱερῶν τὴν ἔννοιαν. Τὸ ἰνδαλμό του τὸ ἀγαπητὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου διώξον. Κωφὰ εἰς τὴν φωνὴν του τὴν περιπαθὴ κατὰστησον τὰ ὦτά μου, τὸ στόμα μου βωβόν, τυφλοὺς τούς

ΚΛΕΙΩ, ΤΟΜΟΣ Β'.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΙΔΟΣ. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ Ἑδ. Blume.